

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Arbitris. Titvlvs XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

Sl aduersus confessionem in iudicio à se factam, lra ec-
 clesia beneficium restitutionis in integrum, intra
 quadriennium ab ipsius confessionis tempore computan-
 dum, petere negligenter omittat: non est (nisi aliquid
 rationabile appareat, quod aliud suaserit faciendum) ad
 hoc petendum ulterius admittenda. Vbi verò per viam
 communem revocationis erroris, quem in facto preten-
 dit, vult aduersus suam confessionem ecclesia se iuvare:
 hoc quancumque poterit, donec negotium sit fini-
 tum.

DE ARBITRIS.

TITVLVS XII.

CAP. I.

*Si ex tribus arbitris duo concordent in summa, tenet illorum sen-
 tentia: si omnes discordant, tenet sententia de summa minori.*
 Bonifacius VIII.

Sex tribus arbitris, te duo in decem, & tertius in
 quinque condemnent, debet sententia preuolare
 duorum. Licet cum unus in XV. alius in X. tertius
 verò in quinque pronunciant: illius, qui dixit de summa
 minori (cum in illa omnes concordet existant) sententia
 efficax censeatur.

CAP. II.

*Si ex tribus arbitris unus nolit examinando vel definiendo
 interesse, duo procedere poterunt, ac si ille presens esset. Cum
 iudices autem antiqua iura seruentur. Ioan. Andr.*
 Idem.

VT quaestionibus (quæ plerumque propter arbitrorum
 voluntariam seu malitiosam absentiam remanent in-
 decisa) finis celerius imponatur: Statuimus, ut si ex tri-
 bus arbitris à patribus electis, eorum aliquis ab alio le-
 gitime requisitus ad examinandum vel definiendum cum
 eis negotium, super quo in ipsos existit commotio
 sum, non curaverit (cessante impedimento legitimo)
 conuenire: duo presentes, penes quos (licet sit certus
 alius innexæ videatur) totalem eo casu remanere de-
 cernimus potestatem, possint (malitiosa seu voluntaria
 illius absentia non obstant) dictum examinare negoti-
 um, & liberè definire, sicut possent illo presente, nec
 volente, cum eis in unam sententiam concordare: ut
 sic ipsius absentia presentia repleta divina cum respectu
 faciat pro presente. Circa iudices verò antiqua iura ser-
 uamus immutari.

a Vid. Bart. in litem si unus. 4. item si plures. ff. ad lit.

FINIS LIBRI PRIMII.

SEXTI DECRETALIVM
LIBER SECUNDVS
DE IVDICIIS.

TITVLVS PRIMVS.

CAPITVLVM I.

*Judex delegatus non habens ad hoc speciale mandatum à Papa, non potest compelli
 partem, ut personaliter coram eo compareat: nisi ex rationabili
 causa. Ioan. Andr.*

Innocentius IV. in generali Concilio Lugdunensi.

IVRIS esse ambiguum non videtur, iudicem
 delegatum, (qui à sede Apostolica manda-
 tum ad hoc non receperit speciale,) iubere
 non posse alterutram partium coram se
 personaliter in iudicio comparere. Nisi
 causa fuerit criminalis a, vel nisi pro veritate dicenda,
 vel pro iuramento calumpniæ faciendo, vel alijs juris
 necessitas partes coram eo exegerit personaliter præ-
 sentari.

CAP. II.

*Mulieres personaliter ad iudicium (quacumque causa in iure non
 expressa) inuocari trahenda non sunt: sed si necessarium sit ipsarum
 testimonium in causa, iudex expensis producentis interdum abbit,
 interdum mittet: & iudex fraudulenter vadens, excommunicatus
 est. Mulieres religiosæ, etiam volentes, extra monasterium suum
 ex aliqua causa personaliter ad iudicium trahi non possunt: quod
 contra predicta sit, est irritum. Ioan. Andr.*
 Bonifacius VIII.

Mulieres b (quas vagari non convenit, nec viro-
 rum corporibus immisceri) auctoritate literarum se-

a Vid. Bart. in l. pen. s. ad crimen. ff. de pub. iudic. Fon. b Vid. de iur. de proc. l. seruis. C. de iud. & l. seruis. ff. de reg. iur.

dis Apostolicæ, vel legatorum ipsius, aut alio quocumque
 ad iudicium personaliter evocari, vel trahi debent. causa
 ferendi testimonium, aut alia qualibet (quæ in iure non
 exprimitur) prohibemus. Sed cum necessarium fuerit
 testimonium earundem, iudex (in expensis pariter produ-
 centis easdem) tabellionem aut aliam personam idoneam
 ad eas transmittat: vel si forte talis casus occurrat, quo
 iure prohibente, receptio testium alteri committi non po-
 test: iudex a tunc propter hoc personaliter ad illas acce-
 dat, aut (si talis sit personæ iudicantis conditio, quod id
 per ipsum non debeat fieri, vel non possit) mittat ad eas
 proviso quòd casus huiusmodi (videlicet ut iudex vadens
 personaliter) non fingatur: nec fraus interueniat in hac
 parte. Alioquin scilicet huiusmodi sit fraudator, ipso facto
 sententiam excommunicationis incurat.

Ceterum femine religiose, presertim que debent
 sub clausura morari b, extra suum monasterium vel
 clausuram non veniunt ad iudicium, vel trahuntur ex
 quavis causa personaliter: etiam si ad hoc voluntas acco-
 det earundem. Decernimus quoque, ut ipso iure sit irritum
 & inane, si quid contra præmissa contigerit attentari.

a Al. si præfatus iudex propter hoc, &c. b causa religiose
 hoc licet. V. l. ff. de in ius voc. l. seruis ad cust. ff. de arb. & cap. de
 CAP.